

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "איוב" – פרק יז

א רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: ב אם-לא התלים
עמדי ובהמרותם תלן עיני: ג שימה-נא ערבני עמך מי
הוא לידי יתקע: ד פי-לבם צפנת משכל על-פן לא
תרומם: ה לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה: ו והצגני
למשל עמים ותפת לפנים אהיה: ז ותכה מכעש עיני
ויצרי כצל כלם: ח ישמו ישראלים על-זאת ונקי על-חנף
יתערר: ט ויאחז צדיק דרכו וטהר-ידיים יסיף אמיץ:
י ואולם כלם תשובו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם:
יא ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: יב לילה ליום
ישימו אור קרוב מפני-חשך: יג אם-אקוה שאול ביתי
בחשך רפדתי יצועי: יד לשחת קראתי אבי אתה אמי

וְאַחֲתֵי לָרְמָה: טו וְאִיה אִפּוֹ תִקְוֹתֵי וְתִקְוֹתֵי מִי יִשׁוּרְנָה:
טז בְּדֵי שֶׁאֵל תִּרְדְּנָה אִם־יַחַד עַל־עֶפְרַח נַחַת:

ספר "איוב" – פרק יח

א וַיַּעַן בְּלִדְד הַשָּׁחִי וַיֹּאמֶר: ב עַד־אָנָּה ו תְּשִׁימוּן קִנְיֵי
לְמַלְיָן תְּבִינּוּ וְאַחֲר נְדַבֵּר: ג מִדּוּעַ נָחַשְׁבָנוּ כַּבְּהֵמָה נִטְמִינּוּ
בְּעֵינֵיכֶם: ד טִרְף נִפְשׁוּ בְּאִפּוֹ הֶלְמַעֲנָךְ תִּעֲזֹב אֲרֶץ
וַיַּעַתֶּק־צוּר מִמְּקוֹמוֹ: ה גַּם אֹר רִשְׁעִים יִדְעָךְ וְלֹא־יִגָּה
שָׁבִיב אֲשׁוּ: ו אֹר חֲשַׁךְ בְּאַהֲלוֹ וַיִּנְרוּ עָלָיו יִדְעָךְ: ז יִצְרוּ
צַעֲדֵי אוֹנוֹ וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ: ח כִּי־שִׁלַּח בְּרִשְׁתָּ בְּרַגְלָיו
וְעַל־שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ: ט יֵאָחֵז בְּעֵקֶב פֶּחַ יַחֲזֹק עָלָיו צַמִּים:
י טָמוּן בְּאֲרֶץ חֲבָלוֹ וּמִלְכֻדָתוֹ עָלֵי נְתִיב: יא סָבִיב בְּעֵתְהוּ
בַּלְהוֹת וְהִפְיָצָהוּ לְרַגְלָיו: יב יְהִי־רַעֲב אָנוּ וְאִיד נָכוֹן
לְצַלְעוֹ: יג יֹאכַל בְּדֵי עוֹרוֹ יֹאכַל בְּדֵי בְכוֹר מוֹת: יד יִנְתַּק
מֵאַהֲלוֹ מִבְּטַחוֹ וְתִצְעֲדֵהוּ לְמַלְךְ בַּלְהוֹת: טו תִּשְׁכּוֹן בְּאַהֲלוֹ
מִבְּלִי־לוֹ יִזְרָה עַל־נוֹהוּ גְפָרִית: טז מִתַּחַת שָׁרְשָׁיו יִבְשׁוּ
וּמִמַּעַל יִמַּל קִצִּירוֹ: יז זְכָרוֹ־אֲבַד מִנִּי־אֲרֶץ וְלֹא־שֵׁם לוֹ

עַל־פְּנֵי־חוּץ: יח יְהַדְּפֵהוּ מֵאוֹר אֶל־חֹשֶׁךְ וּמִתֵּבֵל יְנַדְּהוּ:
יט לֹא נִין לוֹ וְלֹא־נֶכֶד בְּעַמּוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמִגְוָרָיו:
כ עַל־יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָנִים וְקִדְמָנִים אַחֲזוּ שְׁעָר:
כא אַךְ־אֱלֹה מִשְׁכָּנֹת עוֹל וְזֶה מְקוֹם לֹא־יֵדַע אֵל:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1460]
